

forslag vise paa det klareste, at der er almindelig Stemning for at forbedre Kvindens retslige Stilling her. Men foreløbig er der en anden Strid, der vil optage baade Mænd og Kvinder her i Landet.

Der er for Tiden en stærk politisk Gjæring i det islandske Folk. Man har i mange Aar søgt at faa en Revision af Forfatningsloven igennem, og her tilsigtede Lovforslag er Gang paa Gang blevne vedtagne af Althinget, men de er stadig blevne mødte af den danske Regering med kategoriske Afslag. Ligeledes er der en stærk Stemning oppe for at faa et indenlandsk Universitet. (Vi tænker os et Universitet med det for Landets og Folkets nuværende Udvikling nødvendige Omfang, der saa kunde vokse samtidig med Folkets Tarv); da et saadant af de fleste frisindede Islændere anses for det bedste Middel til faktisk at emancipere os fra den fremmede Indflydelse og til at oparbejde en sand Nationalitetsfølelse hos Folket. Men ogsaa i dette Punkt viser Regeringen sig afgjort utilbøjelig til Indrømmelse.

Man vil nu let kunne forstaa, at saalænge en saa fattig og spredt Befolkning, som Islands, der har stærk Friheds-trang og store Traditioner, kæmper mod et ydre Tryk, der hæmmer vor politiske og aandelige Udvikling, — vil Trangen til saadanne indre Reformers som Udvidelsen af Kvindens Rettigheder ikke føles saa stærk, men paa den anden Side vil det ogsaa let forstaas, at Forslag i denne Retning, der af enkelte Emancipationsvenner maatte blive bragte under Debat, her næppe vilde møde saa stærk Modstand, som mange andre Steder, allerede af den Grund, at den fælles Modstand mod den ydre Ufrihed nærmer de to Køn til hinanden.

Det var i god Overensstemmelse hermed, at en Kvindeforening i Reykjavik, der nu tæller ca. 700 Medlemmer, og som dannedes efter at en Subskription til det projekterede Universitet var sat i Gang efter næstsidste Althing, paa sit Program optog denne Sag, som Nummer en.

Det blev almindelig antaget, at man vilde kunne udrette meget i denne Sag ved private Gaver, og denne Ide optoges saaledes af Kvinderne i vor største By med en Tilslutning, der er aldeles enestaaende.

Skønt denne Kvindeforening vel har det almindelige Formaal at opnaa en bedre Retsstilling, har den endnu kun beskæftiget sig med Universitetssagen, og det hedder saaledes i det trykte Program, der er blevet sendt Landet rundt i den Hensigt at danne en almindelig Sammenslutning til denne Forening blandt de islandske Kvinder: „Der er nutildags her i Landet vaagnet en glædelig Interesse for Udvidelsen af